

Meki Elgafaji ir Noor Elgafaji

prieš

Staatssecretaris van Justitie

(*Raad van State* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Direktyva 2004/83/EB — Būtinausi pabėgėlių statuso ar papildomos apsaugos statuso suteikimo standartai — Asmuo, kuriam gali būti suteikta papildoma apsauga — 2 straipsnio e punktas — Realus pavojus patirti smurtą — 15 straipsnio c punktas — Rimta ir asmeninė grėsmė civilio gyvybei ar asmeniui dėl aklo smurto ginkluoto konflikto metu — Įrodymas“

Generalinio advokato M. Poiarės Maduro išvada, pateikta 2008 m.
rugsėjo 9 d. I - 924
2009 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas I - 938

Sprendimo santrauka

1. *Vizos, prieglobstis, imigracija — Prieglobsčio politika — Būtinausi pabėgėlių statuso ar papildomos apsaugos statuso suteikimo standartai — Direktyva 2004/83 — Papildomos apsaugos suteikimo sąlygos*
(*Tarybos direktyvos 2004/83 15 straipsnio b ir c punktai*)

2. *Vizos, prieglobstis, imigracija — Prieglobsčio politika — Būtiniausi pabėgėlių statuso ar papildomos apsaugos statuso suteikimo standartai — Direktyva 2004/83 — Papildomos apsaugos suteikimo sąlygos*

(Tarybos direktyvos 2004/83 2 straipsnio e punktas ir 15 straipsnio c punktas)

1. Europos žmogaus teisių konvencijos (EŽTK) 3 straipsniu garantuojama pagrindinė teisė yra bendrasis Bendrijos teisės principas, kurio laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas. Aiškinant šios teisės apimtį Bendrijos teisės sistemoje taip pat atsižvelgiama į Europos žmogaus teisių teismo praktiką. Vis dėlto minėtą 3 straipsnį iš esmės atitinka Direktyvos 2004/83 dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų 15 straipsnio c punktas.
2. Direktyvos 2004/83 dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų 15 straipsnio c punktas, skaitomas kartu su šios direktyvos 2 straipsnio e punktu, turi būti aiškinamas taip:

— sprendžiant, ar papildomos apsaugos prašytojo asmeniui arba jo gyvybei iš tikrųjų yra pavojus patirti rimtą ir asmeninę grėsmę, neturi būti reikalaujama, kad jis pateiktų įrodymų, jog pavojus jam kyla dėl konkrečiai su jo situacija susijusių priežasčių;

Tačiau šios direktyvos 15 straipsnio c punktas yra nuostata, kuri savo turiniu skiriasi nuo EŽTK 3 straipsnio, ir todėl ji turi būti aiškinama atskirai, nors ir laikantis pagrindinių teisių, kurios garantuojamos EŽTK.

— tokia grėsmė išimtinai gali būti pripažinta įrodyta, kai, papildomos apsaugos prašymą nagrinėjančios kompetentingos nacionalinės institucijos arba valstybės narės teismų, į kuriuos kreiptasi dėl sprendimo

(žr. 28 punktą)

atmesti tokį prašymą, vertinimu, vykstantį ginkluotą konfliktą apibūdinantis aklo smurto laipsnis pasiekia tokį didelį mastą, kad galima pagrįstai manyti, jog jei civilis būtų grąžintas į atitinkamą šalį arba tam tikrais atvejais į atitinkamą regioną, vien dėl buvimo toje teritorijoje jam kiltų realus pavojus patirti minėtą grėsmę.

Toks aiškinimas visiškai suderinamas su Europos žmogaus teisių konvencija (EŽTK), įskaitant su EŽTK 3 straipsniu susijusią Europos žmogaus teisių teismo praktiką.

(žr. 43–44 punktus ir rezoliucinę dalį)